

Daniel Kitabı - Yüz Səkkiz Nömrə

Peyğəmbərlik Simvolizminin Açıqlanması: Vəhydəki Yeddi Surun Hərtərəfli Təhlili

Jeff Pippenger

2024-02-29

Vilyam Millerə Vəhy kitabındakı yeddi kilsə, yeddi möhür və yeddi şeypur barədə böyük işıq verilmişdi. O, bu peyğəmbərlik rəmzlərini bütpərəstliyin ardınca papalığın gəldiyi iki viranedicə hakimiyyət çərçivəsində yerləşdirdi. O, həmin rəmzlərin hər bir peyğəmbərlik xüsusiyyətini görmədi, lakin gördüyü şey həvarilərin dövründən dünyanın sonuna qədər Allahın kilsəsinin daxili tarixi və xarici tarixi barədə təməl anlayışı bərqərar etdi. Daxili tarix kilsələr vasitəsilə təmsil olunurdu, kilsələrin xarici tarixi isə möhürlərlə təmsil olunurdu. O gördü ki, şeypurlar Roma üzərinə gələn Allahın hökmünün rəmzləri idi; bu da dünyanın sonunda Roma üzərinə gələcək Allahın hökmünü əvvəlcədən göstərirdi, hərçənd o, dünyanın sonunda Romanın üçqat bir ittifaqdan ibarət olduğunu görməmişdi.

Uriah Smith tərəfindən yazılmış Daniel and Revelation kitabı bəzi yanlış fikirlər ehtiva edir, lakin Bacı Uayt tərəfindən “Allahın kömək edən əli” kimi səciyyələndirilmişdir. O bildirmişdir ki, bu kitab The Great Controversy, Patriarchs and Prophets və The Desire of Ages ilə birlikdə yayılmalıdır. Onun güclü təsdiqi o demək deyildi ki, bu kitab onun öz kitabları ilə eyni ilham səviyyəsindədir; əksinə, bu kitabın “uca təlimat” ehtiva etdiyini və “bir çox qiymətli canların həqiqət bilgisinə gətirilməsinə” səbəb olduğunu göstərirdi.

Kitabda, 22 oktyabr 1844-dən əvvəl görünməmiş peyğəmbərlik anlayışları ilə müşayiət olunan Millerit peyğəmbərlik məntiqindən istifadə edilir. Üç Vay hökmünün üçqat tətbiqini ortaya qoyarkən kitabdakı parçalara istinad edəcəyik.

Miller bəyan edirdi ki, “yeddi şeypur yer üzərinə, yaxud Roma səltənətinə göndərilmiş yeddi xüsusi və ağır hökmün tarixidir.” İlk dörd şeypur bütpərəst Roma üzərinə gətirilmiş hökmləri təmsil edir, beşinci və altıncı şeypurlar isə papalıq Roması üzərinə gətirilmiş Allahın hökmləri idi; lakin Miller yeddinci şeypurun Müasir Roma üzərinə olan Allahın hökmünü təmsil etdiyini dərk etməzdi. Vəhy kitabının yeddi möhürü və yeddi şeypuru barədə danışarkən, Uriah Smith yazırdı:

“Quzunu aldıqdan sonra, Quzu dərhal möhürləri açmağa başlayır; və həvarinin diqqəti hər bir möhür altında baş verən səhnələrə yönəldilir. Yeddi sayı Müqəddəs Yazılarda kamilliyi və mükəmməlliyi ifadə edən say kimi artıq qeyd olunmuşdur. Buna görə də yeddi möhür müəyyən bir sinfə aid hadisələrin bütününi əhatə edir; bunların bəlkə də Konstantinin dövrünə qədər uzanması, yeddi şeypurun isə həmin vaxtdan sonrakı başqa bir silsiləni təşkil etməsi doğru ola bilməz. Şeypurlar möhürlərdəki hadisələrlə eyni zamanda baş verən, lakin tamamilə başqa xarakter daşıyan hadisələr silsiləsini ifadə edir. Şeypur müharibənin rəmzidir; buna görə də şeypurlar müjdə dövrü ərzində millətlər arasında baş verəcək böyük siyasi çalxantıları göstərir. Möhürlər isə dini xarakterli hadisələri ifadə edir və məsihçi eranın başlanğıcından Məsihin gəlişinədək kilsənin tarixini ehtiva edir.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

Şeypur müharibənin və siyasi qarışıqlığın rəmzidir. Vəhy kitabının səkkizinci fəslinin ikinci ayəsi barədə danışarkən Smit belə deyir:

“2-ci AYƏ. Və mən Allahın hüzurunda duran yeddi mələyi gördüm; və onlara yeddi sur verildi.”

“Bu ayə yeni və fərqli bir hadisələr silsiləsini təqdim edir. Möhürlərdə biz müjdə dövrü adlanan zaman ərzində kilsənin tarixini gördük. İndi təqdim olunan yeddi şeypurda isə, eyni müddət ərzində baş verməli olan başlıca siyasi və hərbi hadisələr verilir.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 476.

Yeddinci möhür Vəhy kitabının səkkizinci fəslinin ilk altı ayəsində açılır və yeddinci möhürün açılması fonunda yeddi şeypurla təchiz olunmuş yeddi mələk onları çalmağa hazırlanır.

Və O, yeddinci möhürü açanda, göydə təxminən yarım saatlıq sükut oldu. Mən Allahın hüzurunda duran yeddi mələyi gördüm; və onlara yeddi şeypur verildi. Və başqa bir mələk gəlib qurbangahın yanında dayandı; onun əlində qızıl buxurdan var idi; və ona çoxlu buxur verildi ki, onu bütün müqəddəslərin duaları ilə birlikdə taxtın önündə olan qızıl qurbangahın üzərinə təqdim etsin. Və buxurun tüstüsü, müqəddəslərin duaları ilə birlikdə, mələyin əlindən Allahın hüzuruna yüksəldi. Və mələk buxurdanı götürdü, onu qurbangahın odu ilə doldurdu və yerə atdı; və səslər, göy gurultuları, şimşəklər və zəlzələ oldu. Və yeddi şeypuru olan yeddi mələk çalmaq üçün hazırlaşdılar. Vəhy 8:1–6.

Əvvəlki məqalələrdə müəyyən etdiyimiz, lakin hələ onun xüsusi peyğəmbərlik fenomenini birbaşa nəzərdən keçirmədiyimiz bir peyğəmbərlik anomaliyası vardır. Bu anomaliya ondan ibarətdir ki, peyğəmbərlik tarixində mərhələ nişanələrinin bir ardıcılığını təmsil edən simvolların hamısı təmsil etdikləri tarixin nəticəsində bir yerə toplanır. Biz göstərmişik ki, Hizziyal kitabının səkkizinci fəslindəki dörd iyrəncliklə təmsil olunan Laodikeyalı Adventizmin dörd nəslə konkret mərhələ nişanələrini qeyd edirdi, lakin onların hər biri bir sınaq olaraq yüz qırx dörd minin möhürlənməsi tarixində təkrar olunur. Bu anomaliya yeddi şeypurda da görünür; çünki onlar bütperəst, papalıq və müasir Roma üzərinə gələn xüsusi hökmləri təmsil etsələr də, müasir Roma üzərinə icraedici hökm tezliklə gələcək bazar qanunu ilə başlandıqı zaman onların hamısı yenidən bir yerə toplanır.

Yeddi şeypurun keçmişdə yerinə yetdiyi konkret tarixləri vardır, lakin Bacı Uayt Vəhy kitabının səkkizinci fəslindəki yeddi şeypurlu yeddi mələyi həm də tezliklə gələcək bazar qanununun tarixində yerləşdirir.

“O, beşinci möhürü açanda mən qurbangahın altında Allahın sözü və tutduqları şəhadət uğrunda öldürülənlərin canlarını gördüm; və onlar uca səslə fəryad edərək dedilər: Nə vaxta qədər, ey Rəbb, müqəddəs və həqiqi Olan, yer üzündə yaşayanlar üzərində hökm edib qanımızın qisasını almayacaqsan? Və onların hər birinə ağ libaslar verildi [Onlar pak və müqəddəs elan edildilər]; və onlara deyildi ki, özləri kimi öldürüləcək həmqulluqçuları və qardaşları da tamamlanincaya qədər hələ bir az zaman rahatlıq tapsınlar’ [Vəhy 6:9–11]. Burada Yəhyaya gerçəklikdə mövcud olan deyil, gələcəkdə müəyyən bir zaman dövründə baş verəcək olan səhnələr göstərilmişdi.

“Vəhy 8:1–4 sitat gətirilmişdir.” Manuscript Releases, 20-ci cild, 197.

Əvvəlki parçada Sister White beşinci möhürün dialoqunu və onun yerinə yetməsinə səkkizinci fəsildəki yeddi mələyin sur çalmaq üzrə olduqları dövrə tətbiq edir, lakin o, həmin eyni təsviri həm də Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki iki səsin tarixində yerləşdirir.

“Beşinci möhür açıldıqda, vəhydə Yəhya Vəhy alan Allahın Kəlamı və İsa Məsihin şəhadəti uğrunda öldürülmüş olan dəstəni qurbangahın altında gördü. Bundan sonra Vəhyin on səkkizinci fəslində təsvir edilən səhnələr baş verdi; burada sadıq və həqiqi olanlar Babildən çağırılıb çıxarılır. [Vəhy 18:1–5, sitat gətirilmişdir.]” Manuscript Releases, cild 20, 14.

Yeddi şeypur bütperəst, papalıq və Müasir Romanın tarixində Allahın hökmünü təmsil edir, lakin onlar həmçinin 11 sentyabr 2001-ci ilin tarixində və tezliklə gələcək bazar günü qanununun ikinci səsində də təmsil olunur. Vəhy kitabının səkkizinci fəslinin ilk altı ayəsinə müraciət etdikdən sonra, Uriah Smith ilk dörd şeypurun tarixi yerinə yetmələrini təqdim etməyə başlayır.

“Yeddi şeypur mövzusu burada yenidən başlanır və bu fəslin qalan hissəsini və 9-cu fəslin hamısını əhatə edir. Yeddi mələk şeypur çalmağa hazırlaşır. Onların şeypur çalması Daniel 2 və 7-dəki peyğəmbərliyə tamamlayıcı olaraq daxil olur; qədim Roma imperiyasının on hissəyə parçalanması ilə başlanır ki, ilk dörd şeypurda bunun təsviri bizə verilir.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 477.

Smith birinci dörd şeypurun bütperəst Roma üzərinə endirilən Allah hökmləri olduğunu müəyyən edir. O, yeddinci ayəni sitat gətirərək birinci şeypurun peyğəmbərlik xüsusiyyətlərini göstərir, sonra isə onun tarixi yerinə yetməsinə müəyyən edir.

Qərbi Romanın tənəzzül yolu boyunca üzərinə enən ilk ağır və sarsıdıcı hökm, sonrakı basqınlara yol açan Alarixin başçılığı altındakı qotlarla müharibə idi. Roma imperatoru Feodosinin ölümü 395-ci ilin yanvarında baş verdi və qış başa çatmamış Alarixin başçılığı altındakı qotlar imperiyaya qarşı silaha sarılmışdılar.

Alarikin rəhbərliyi altında baş verən ilk işğal Frakiyanı, Makedoniyanı, Attikanı və Peloponnesi viran qoydu, lakin Roma şəhərinə çatmadı. Ancaq onun ikinci hücumu zamanı qot başçısı Alp dağlarını və Apenninləri aşaraq “əbədi şəhər”in divarları önündə göründü; o şəhər də tezliklə barbarların qəzəbinin qurbanına çevrildi.

“Birinci şeypurun sədasi öz yerini dördüncü əsrin sonlarına doğru və ondan sonrakı dövrdə tapır və Qotların rəhbərliyi altında Roma imperiyasına edilən bu viranedicilik hücumlarına işarə edir.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 478.

Smit Alariki birinci surla təmsil olunan, bütperəst Roma üzərinə gələn Allahın hökmünün rəmzi kimi müəyyən edir. Surlardan hər birinin, o suru təmsil edən tarixi bir şəxsiyyəti vardır; Alarik dördüncü əsrin sonlarından etibarən birinci surun gəlişini təmsil edir. Miller bu surun bazar gününə riayət qanununun tətbiqi səbəbindən Romanın üzərinə gətirildiyini görə bilməzdi, çünki Miller bazar gününü saxlayan idi. Smit də bu həqiqəti gözdən qaçırdı, lakin Smit ilk məcburi bazar günü qanununun 321-ci ildə Konstantin tərəfindən təsis edildiyini qəbul edirdi. Bazar gününə məcburi riayətlə bağlı peyğəmbərlik qaydası həmişə eynidir, çünki Allah heç vaxt dəyişmir, və həmin qayda budur ki, “milli dönüklüyü milli fəlakət izləyir”. Alarik, məhz Konstantinin ilk bazar günü

qanununu qəbul etdiyi dövrdə başlanmış milli fəlakətin başlanğıcını təmsil edir.

Smith ikinci şeypuru müəyyən edən səkkizinci ayəni sitat gətirməklə davam edir və sonra öz şərhinə davam edir:

“Konstantindən sonra Roma imperiyası üç hissəyə bölündü; buna görə də imperiyanın qamçı altında olan üçdəbir hissəsinə işarə olaraq, ‘insanların üçdəbir hissəsi’ və s. ifadələrinə tez-tez rast gəlinir. Roma səltənətinin bu bölünməsi Konstantinin ölümündən sonra onun üç oğlu — II Konstantin, Konstanti və Konstans arasında baş verdi. Konstanti Şərqə sahib oldu və iqamətgahını imperiyanın paytaxtı olan Konstantinopolda müəyyən etdi. II Konstantin Britaniyaya, Qalliyaya və İspaniyaya hakim idi. Konstans isə İllirikum, Afrika və İtaliyaya sahib idi. (Bax: Sabine’s Ecclesiastical History, s. 155.) Bu məşhur tarixi fakt haqqında Elliott, Albert Barnes tərəfindən Rev.12:4-ə dair qeydlərində sitat gətirildiyi kimi, belə deyir: ‘Roma imperiyası daimi şəkildə iki hissəyə — Şərq və Qərb hissələrinə — bölünməzdən əvvəl, ən azı iki dəfə imperiyanın üçlü bölgüsü olmuşdu. Birincisi miladi 311-ci ildə baş verdi; o zaman imperiya Konstantin, Litsini və Maksimin arasında bölünmüşdü; digəri isə miladi 337-ci ildə, Konstantinin ölümündən sonra, Konstans və Konstanti arasında baş verdi.’” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 480.

Roma tarixinin üç hissəyə bölünməsi fenomeni, habelə Smithin istinad etdiyi tarixçilərin qeyd etdiyi iki hissəyə bölünməsi, Müasir Romanın üçqat ittifaqını müəyyən edən Roma ünsürləridir; bu ittifaq kilsə ilə dövlətin birləşməsini təmsil edən, iki yerə bölünmüş bir quruluş təşkil edir. Smith davam etdikdə isə, ikinci şeypurla əlaqəli tarixi fiquru müəyyən edir.

“İkinci şeypurun səslənməsini təsvir edən tarix açıq-aşkar dəhşətli Genserikin Afrikanı, sonra isə İtaliyanı istila və fəth etməsi ilə əlaqədardır. Onun fəthləri əksərən DƏNİZ yolu ilə idi; və qələbələri “sanki odla yanan böyük bir dağ dənizə atılmışdı” kimi idi. Donanmaların toqquşmasını və dəniz sahillərində müharibənin törətdiyi ümumi viranəliyi bundan daha yaxşı, hətta bu qədər yaxşı hansı surət təsvir edə bilər? Bu şeypuru izah edərkən biz ticarət aləmi ilə xüsusi əlaqəsi olan bəzi hadisələri axtarmalıyıq. İstifadə olunan rəmz təbii olaraq bizi həyəcan və çaxnaşma gözləməyə yönəldir. Şiddətli dəniz müharibəsindən başqa heç nə bu peyğəmbərliyi yerinə yetirə bilməzdi. Əgər ilk dörd şeypurun səslənməsi Roma imperiyasının süqutuna səbəb olan dörd diqqətəlayiq hadisəyə aiddirsə və birinci şeypur Alarikin başçılığı altında qotların törətdiyi talanlara işarə edirsə, burada biz təbii olaraq Roma hakimiyyətini sarsıdan və onun süqutuna gətirib çıxaran növbəti istila aktını axtarıq. Növbəti böyük istila vandalların başında duran “dəhşətli Genserik”in istilasası idi. Onun fəaliyyəti eramızın 428–468-ci illəri ərzində baş verdi. Bu böyük vandal başçısının qərargahı Afrikada idi....”

“Bu cəsur dəniz quldurunun Romanın süqutunda oynadığı mühüm rola dair cənab Gibbon bu diqqətəlayiq sözlərdən istifadə edir: ‘Genserik — Roma imperiyasının məhvində Alarik və Attilanın adları ilə bərabər bir mərtəbəyə layiq olmuş bir addır.’” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 481, 484.

Smit, ilk üç şeypurun tarixi rəmzlərini göstərən tarixçi Gibbondan sitat gətirərkən, Genserikin ikinci şeypur olduğunu müəyyən etdi və sonra belə dedi ki, Genserik “Alarik və Attila ilə eyni dərəcəyə layiq idi.” Alarik birinci şeypurdur, Genserik ikinci, hun Attila isə onuncu ayədə bəhs

edilən üçüncü şeypur idi. Smit qeyd etdi ki, Genseriklə təmsil olunan ikinci şeypur “428–468” tarixini təmsil edirdi. Sonra Smit üçüncü şeypuru müəyyən edən onuncu ayədən sitat gətirir və nəqlini belə davam etdirir:

“Bu parçanın təfsiri və tətbiqində biz Roma imperiyasının devrilməsi ilə nəticələnən üçüncü mühüm hadisəyə gətirilirik. Və bu üçüncü şeypurun tarixi bir yerinə yetməsinə tapmaqda, bir neçə çıxarış üçün Dr. Albert Barnesin Qeydlərinə borclu olacağıq. Bu Şərhi izah edərkən, bu şərhçinin dediyi kimi, zəruridir ki, ‘Alovlanan bir meteora bənzədilə biləcək hər hansı bir başçı və ya döyüşçü olsun; onun gedişi qeyri-adi dərəcədə parlaq olsun; o, alovlanan bir ulduz KİMİ qəflətən görünsün, sonra isə işığı sulara sönmüş bir ulduz kimi yox olsun.’ — Vəhy 8 üzrə Qeydlər.

“Burada əvvəlcədən fərz edilir ki, bu şeypur Attilanın Roma hakimiyyətinə qarşı apardığı viranedici müharibələrə və qəzəbli hücumlara işarə edir; o, bunları hun dəstələrinin başında həyata keçirirdi....”

“‘Ulduzun Adı Yovşan adlanır [acı nəticələri ifadə edir].’ Bu sözlər — hətta bizim tərcüməmizdəki durğu işarələrinin də göstərdiyi kimi, əvvəlki ayə ilə daha sıx bağlı olan bu sözlər — bizi bir anlıq Attilanın xarakterinə, onun səbəbkarı və ya aləti olduğu müsibətə və onun adının oyatdığı vahiməyə qaytarır.

“‘Tamamilə kökündən qoparma və silib yox etmə,’ onun törətdiyi müsibətləri ən yaxşı ifadə edən terminlərdir.” O, özünü “Allahın qamçısı” adlandırır. Uriah Smith, Daniel and Revelation, 484, 487.

Attila Hun ilə təmsil olunan üçüncü şeypurun tarixi 441-ci ildən onun 453-cü ildəki ölümünədək olan dövr idi. Daha sonra Smith on ikinci ayəni sitat gətirir; bu ayə dördüncü şeypuru təqdim edir və Qərbi Romanın üçqat simvolizminin günəş, ay və ulduzlarla təmsil olunduğu barbar hökmdar Odoakeri təsvir edir. O, bu üç simvolu “günəş, ay və ulduzların — çünki onların burada simvollar kimi işlədildiyinə şübhə yoxdur — açıq-aşkar Roma hökumətinin böyük nur saçanlarını, yəni onun imperatorlarını, senatorlarını və konsullarını ifadə edən” simvollar kimi müəyyən edir. Yepiskop Newton qeyd edir ki, Qərbi Romanın son imperatoru Romul idi; ona istehza ilə Augustulus, yaxud “kiçildilmiş Augustus” deyirdilər. Qərbi Roma miladi 476-cı ildə süqut etdi. Bununla belə, Roma günəşi sönmüş olsa da, senat və konsullar mövcudluğunu davam etdirdiyi müddətdə ona tabe olan nur saçanlar zəif də olsa parlayırdı. Lakin çoxlu vətəndaş sarsıntıları və siyasi taledəki dəyişikliklərdən sonra, nəhayət, miladi 566-cı ildə qədim hökumətin bütün quruluşu alt-üst edildi və Romanın özü də dünyanın imperatrichası olmaqdan Ravenna Ekzarxına xərac verən yoxsul bir hersoqluğa endirildi.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 487.

Burada Romanın üçqat bölünməsinə dair başqa bir şahid tapırıq; bu, müasir Romanın üçqat birliyini öncədən təsvir edir. Şərqi Romada və imperator Konstantinin timsalında üçqat bölünmə onun üç oğlu ilə təmsil olunurdu, lakin Qərbi Romada bu, onların üçqat idarəetmə forması idi. Sonra Smit müəyyən edir ki, günəş, ay və ulduzlar Qərbi Romanın süquta uğradıldığı müəyyən bir ardıcılıq təmsil edir. O, öz nəqlini son üç surun aşağıdakı təqdimatı ilə yekunlaşdırır.

“Bu barbarların ilk hücumları nəticəsində imperiyanın üzərinə gətirilən fəlakətlər nə qədər dəhşətli idisə, ardınca gələcək fəlakətlərlə müqayisədə onlar nisbətən yüngül idi. Onlar, Roma dünyasının üzərinə tezliklə yağacaq selin öncəsi olan bir yağışın ilk damcıları kimi idi. Qalan üç şeypur, aşağıdakı ayələrdə göstərildiyi kimi, vay buludu ilə kölgələnmişdir.

“AYƏ 13. Və mən baxdım və göyün ortası ilə uçan bir mələyi eşitdim; o, uca səslə deyirdi: Yer üzündə yaşayanların vayına, vayına, vayına, çünki hələ şeypur çalmalı olan üç mələyin şeypurunun qalan səsləri var.”

“Bu mələk yeddi şeypur mələkləri silsiləsindən biri deyil, sadəcə onların səslənməsi altında baş verəcək daha dəhşətli hadisələrə görə qalan üç şeypurun vay şeypurları olduğunu elan edən biridir. Beləliklə, növbəti, yaxud beşinci şeypur, birinci vaydır; altıncı şeypur, ikinci vaydır; və yeddinci, yeddi şeypurdan ibarət bu silsilənin sonuncusu, üçüncü vaydır.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 493.

Növbəti məqalədə şeypurun üç Vayına davam edəcəyik.

“İmperatorluq Romanın fəlakətləri, onun süqutu zamanı, Romanın nə imperatoru, nə konsulu, nə də senatı qalana qədər, onların ən sonuncusunadək bildirilmişdi. ‘Ravenna ekzarxlarının hakimiyyəti altında Roma ikinci dərəcəyə endirildi.’ Günəşin üçdə biri vuruldu, ayın üçdə biri və ulduzların üçdə biri də vuruldu. Qərbin imperatorları ilə Sezarların nəslilə kəsilib tükənmədi. Roma, süqutundan əvvəl, imperiya hakimiyyətinin yalnız bir hissəsinə sahib idi. Konstantinopol dünya imperiyasını onunla bölüşürdü. Və nə qotlar, nə də vandallar hələ də imperator şəhəri olan o şəhər üzərində hökmranlıq etmirdi; elə bir şəhər ki, Konstantin tərəfindən imperiya paytaxtının ilk köçürülməsindən sonra onun imperatoru çox vaxt Romanın imperatorunu öz namizədi və canişini kimi saxlayırdı. Konstantinopolun aqibəti isə başqa dövrlər üçün saxlanılmışdı və başqa şeypurlar vasitəsilə elan olunmuşdu. Günəşin, ayın və ulduzların hələlik yalnız üçdə biri vurulmuşdu.”

“Dördüncü Surun yekun sözləri Qərb İmperiyasının gələcəkdə bərpasına işarə edir: ‘Günün üçdə biri işıq saçmadı, gecə də eləcə.’ Mülki hakimiyyət baxımından Roma Ravennaya tabe oldu və İtaliya Şərq İmperiyasının fəth edilmiş bir əyaləti idi. Lakin başqa peyğəmbərliklərə daha münasib şəkildə aid olduğu üzrə, təsvirlərə ibadətə müdafiəsi əvvəlcə papanın və imperatorun ruhani və dünyəvi hakimiyyətlərini şiddətli toqquşmaya gətirdi; və kilsələr üzərində bütün hakimiyyəti papaya verməklə Yustinian sonradan hökmdarlar yaratmaq qüdrətini öz üzərinə götürən papalıq üstünlüyünün yüksəlişinə yardımçı əlini uzatdı. Rəbbimizin 800-cü ilində papa Karl Böyükə romalıların imperatoru titulu verdi.’—Keith. Bu titul sonradan yenidən Fransa kralından Almaniya kralına keçirildi. Və İmperator II Fransisk tərəfindən hətta bu uydurma da nəhayət və əbədi olaraq 6 avqust 1806-cı ildə rədd edildi.” A. T. Jones, The Great Nations of Today, 54.